

Stop med at tyrannisere verden – vi er nødt til at starte på en frisk: Den Internationale Fredskoalitions møde #76

Ikke korrekturlæst

[HZL] [AMB] [SSU]

Fredag den 15. november 2024

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen, tak fordi I er kommet. Dette er den Internationale Fredskoalition. Dette er vores 76. møde i træk. Mit navn er Anastasia Battle, jeg er jeres ordstyrer, og Dennis Speed og Dennis Small er mine medordstyrere.

Alle sidder på nåle lige nu, mens I følger med i efterdønningerne af det amerikanske valg og de forskellige udnævnelser. Det kommer vi helt sikkert til at diskutere i dag. Hvis folk ikke har set det, så har udnævnelserne af Tulsi Gabbard til Director of National Intelligence virkelig fået CCD Ukraines kill-liste til at flippe ud, og jeg vil sørge for at dele den med jer alle sammen. Der foregår nogle meget interessante ting.

Men jeg tror, at det vigtigste er, hvad vi gør for at forene fredsbevægelsen i hele verden over folks ideologier for ægte fred; at samle mennesker med alle fredselkende opfattelser. Det er det, vi gør her i dag, og det er det, vi vil blive ved med at gøre, uanset hvad der sker. Vi skal ikke håbe og vente og se, hvad der kommer til at ske nogen steder. Vi bør organisere og mobilisere for at skabe en dynamik.

Til at starte diskussionen i dag har vi Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Instituttet og også initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Mange tak, værsgo at gå i gang, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Velkommen til jer alle sammen. Jeg tror, vi befinder os i et ekstremt interessant øjeblik i historien, som kan blive forfærdeligt, men det kan også blive begyndelsen på en ny æra. Jeg tror ikke, det er besluttet endnu, i hvilken af disse retninger det vil gå. Det store emne er naturligvis den nye regering, som tiltræder i USA den 20. januar med præsident Trump. Han er i færd med at sammensætte sit hold. Jeg vil sige, at der er nogle udnævnelser, som ikke lover så meget for freden, fordi de er kendt for at være ret hårde i filten og anti-Kina og anti-Rusland.

Men først og fremmest er det stadig præsident Trump, der fastlægger politikken, så man kan ikke læse ud af disse menneskers tidligere historie, hvad de vil gøre i fremtiden. Og jeg vil give Trump kredit, når han siger, at han vil afslutte krigene, og at han faktisk har tænkt sig at gøre det. Som du nævnte, Anastasia, skaber nogle af udnævnelserne naturligvis meget kraftige reaktioner blandt nogle mennesker i Europa, som havde satset på, at Kamala Harris ville vinde; det gælder især mainstreammedierne. I betragtning af, at vi også i Tyskland har et tidligt valg, som vil finde sted den 23. februar, tror jeg, at tiden mellem den 20. januar og det tyske valg kan føre til en udvikling, som ikke var forventet.

For eksempel har den kommende præsident Trump sagt, at han vil afslutte krigen i Ukraine inden for 24 timer. Nu tror jeg ikke, at det vil ske på 24 timer, og det, der er kendt indtil videre, har ikke fundet tilslutning hos russerne, men vi ved endnu ikke, hvad han vil foreslå. Man kan være sikker på, at med Tulsi Gabbard som direktør for den nationale efterretningstjeneste vil sandheden om, hvor Ukraine står, helt sikkert komme frem; for mainstream-medierne i Europa kører stadig linjen om, at Ukraine skal vinde, flere våben til

Ukraine, flere langtrækkende våben, så ukrainerne kan bruge dem til at foretage angreb dybt ind i Ruslands territorium. Virkeligheden på jorden er en helt anden. Ukrainerne har tydeligvis allerede tabt krigen. Det er en forfærdelig kødhakker, der finder sted; antallet af deserteringer stiger. Jeg er ret sikker på, at hvis den sandhed kommer frem i perioden mellem Trumps indflytning i Det Hvide Hus og det tyske valg, så vil det give et chok i Tyskland og måske påvirke valghesultatet.

Det kan heller ikke udelukkes, at når Tulsi Gabbard bliver chef for efterretningstjenesten, så vil der være en anden opfattelse af, hvem der var ansvarlig for sabotagen af Nord Stream-rørledningen. Det er, vil jeg sige, det vanskeligste spørgsmål i Tyskland af alle spørgsmål, fordi det er resultatet af, at Nord Stream-rørledningen blev saboteret, og i den sammenhæng blev alle forbindelser mellem Tyskland og Rusland i sidste ende afbrudt. Derfor har Tyskland nu ikke længere adgang til billige gasleverancer, hvilket igen har fået den tyske økonomi til at være i frit fald. Hele Tysklands struktur er ved at gå i opløsning som følge af det. Hvis der kommer en ny undersøgelse eller afsløring inden det tyske valg, tror jeg også, at det vil påvirke situationen betydeligt.

Med hensyn til Iran kan man kun håbe, at der er tegn på, at Trump måske ikke går ind for det regimeskifte, som nogle kilder opfordrer til. Under alle omstændigheder vil jeg ikke spekulere i, hvad Trump vil gøre. Vi er nødt til at vente, indtil han sidder i Det Hvide Hus.

Generelt mener jeg ikke, at det er vores opgave bare at kommentere begivenheder, men vi forsøger at tilbyde løsninger på, hvordan visse krisepunkter kan overvindes. Der er et oplagt område, som jeg tror påvirker både Europa og USA. Begge er ramt af en stor migrantkrise. Trump har sine ideer til, hvad han vil gøre ved det, og EU har nogle andre ideer. Vi vil gerne foreslå en helt anden tilgang. Problemet forsvinder

ikke, hvis man har Frontex involveret i pushback-operationer i Middelhavet, og problemet med migranterne bliver ikke løst, hvis man bygger en mur mellem Mexico og USA – i hvert fald ikke for migranterne, for de vil forblive flygtninge på grund af krig, sult og mangel på økonomiske muligheder.

Så i betragtning af, at den strategiske situation har ændret sig dramatisk, siden Trump forlod Det Hvide Hus for fire år siden, er det nye element helt klart eksistensen af BRIKS-landene, som netop har holdt topmøde i Kazan, hvor 4,7 milliarder mennesker – svarende til 57 % af verdens befolkning – var repræsenteret gennem de 22 lande, der nu er BRIKS-medlemmer. Det er helt klart den Globale Majoritet. De er en økonomisk blok, og det er her, væksten ligger; det er her, de stigende økonomiske rater findes – i Kina, men også i andre lande, der arbejder sammen med BRIKS. Så hvorfor ikke vælge en helt anden tilgang? Hvis Vesten – det vil sige USA med Trump-administrationen og de europæiske lande – ville sige: »Vi er nødt til at gøre noget for at afhjælpe dette utrolige problem med fattigdom eller krigshærgede regioner, hvor folk ikke kan leve.

Hvorfor samler vi ikke vores kræfter og går i gang med et massivt økonomisk opbygningsprogram i Afrika, Latinamerika og Mellemøsten? Og samle vores kapaciteter?« I Afrika har man f.eks. brug for elektrificering til omkring 600 millioner mennesker, som ikke har elektricitet. Det tager flere år at få elektricitet, måske fire eller seks år, men man kan starte med det samme og blive ved med at bygge oplagte projekter som offshore-gas, der producerer energi direkte fra turbinerne på stedet. Så er der visse banebrydende projekter som Transaqua; det tager længere tid, men det er en absolut banebryder for hele Afrika. Det samme gælder Inga-dæmningen. I Latinamerika har APEC-mødet lige fundet sted, hvor både Xi Jinping og Biden deltog. Men Xi Jinping og Perus præsident åbnede Chancayhavnen, som er den første dybvandshavn i Latinamerika. Den er potentielt forbundet med den bi-oceaniske jernbane, som vil

forbinde Atlanterhavet og Stillehavet. Det ville dybest set være hovedpulsåren for en masse infrastrukturintegration for hele Latinamerika. Ligeledes for Mellemøsten har vi for nogen tid siden foreslået Oase-planen for at skabe masser af nyt ferskvand, som kunne blive en del af en generel udviklingsplan for hele Mellemøsten.

Så hvis BRIKS-landene ville gå sammen med USA og de europæiske nationer og sige: Lad os forpligte os til at overvinde underudviklingen i de lande, som flygtningene kommer fra, så vi kan opbygge økonomierne i disse lande, som under alle omstændigheder ønsker at overvinde neokolonialismen. Det er hele formålet med BRIKS. Og de ønsker ikke længere kun at være råvareeksportører, men at blive fuldgældige økonomier. De ønsker at have værdikæden i deres land, de ønsker at blive mellemindkomstlande på kort sigt. De vil opbygge uddannelsessystemet, sundhedssystemet, infrastrukturen, industrien, landbruget, så der er en grund til, at de mennesker, der nu flygter som flygtninge, bliver hjemme, får jobmuligheder og hjælper med at opbygge deres egne lande. Er det ikke det, alle ønsker? Hvem ønsker at være flygtning i et land, hvor de ikke bliver modtaget på en venlig måde, hvis der er mulighed for at blive hjemme og opbygge deres egen økonomi? Det ville være i USA's, de europæiske nationers og de involverede og berørte lande i det Globale Syds absolutte egeninteresse at gå sammen om at gøre det. Argumentet om, at det tager for lang tid, er ikke rigtigt gyldigt, for det er et spørgsmål om at give et tegn på håb. Når folk først ser, at der er et seriøst forsøg på at gøre det, og der i begyndelsen er et mundtligt tilsagn fra lederne i alle disse lande om, at de vil lave sådan et intensivt program, så vil stemningen straks ændre sig. Der ville være håb om en bedre verden, og det ville faktisk afslutte et kapitel med kolonialisme, som virkelig er noget, vi bør konkludere og skabe en mere retfærdig tilgang til hele verden.

Det er ikke kun det, vi foreslår. Vi vil afholde en stor

international internetkonference Schiller-konferencen den 7. og 8. december. Vi er allerede ved at samle talere på topniveau fra det Globale Syd, fra USA, fra Europa og andre dele af verden. Vi vil gerne præsentere hele programmet der. For at gøre det let for folk at forstå, er vi lige nu involveret i et crash-program for at producere en forundersøgelse, en pamflet, som vi håber at have ude om ca. 10 dage, hvor vi vil definere disse projekter; hvor vi er; hvilke skridt der skal tages for at organisere så mange kræfter som muligt til denne konference. I mellemtiden vil vi fortsætte med at uddybe undersøgelsen og præsentere noget i den nærmeste fremtid, ligesom vi gjorde med »Den nye Silkevej bliver Verdenslandbroen«, som var en omfattende undersøgelse af infrastruktur- og udviklingsprojekter for alle fem kontinenter, og hvordan de kunne forbindes gennem tunneler og broer. Det er stadig standardbogen for udvidelsen af den nye silkevej som et verdensomspændende projekt.

Jeg har derfor den holdning, at vi måske er uenige i nogle af de økonomiske ideer, som nogle af regeringerne har. Jeg vil såmænd ikke engang gå ind i diskussionen om det nu. Men vi vil præsentere vores mulighed, og jeg er helt sikker på, at eftersom det, vi foreslår, i den grad er i alle involverede landes interesse, så er jeg ret optimistisk med hensyn til, at vi kan sætte det på dagsordenen for alvor og forhåbentlig starte et nyt kapitel i menneskehedens historie ved at gøre det.

Det var egentlig alt, hvad jeg ville sige indledningsvis.

Bemærkninger under diskussionen, om den kommende Trump-administration:

Jeg kunne kommentere meget på de udnævnte, deres profil fra fortiden; men jeg tror ikke, det er en nyttig tilgang, for hvis man indtager den holdning, kommer man til den konklusion, at der ikke er noget, man kan gøre ved det; der er historiske væsentlige processer, som sker uanset hvad. Jeg synes, det er den forkerte måde at anskue det på. Først og fremmest ser man

de utrolige ændringer, der er sket i det strategiske landskab. Fremkomsten af BRIKS – som er størstedelen af verden lige nu, og flere lande ønsker at være med – er en ny faktor. Trump bliver nødt til at forholde sig til det på den ene eller anden måde, men man kan ikke påtage sig hele verden på samme tid. Tilmed i Europa er der mange lande, der driver i denne retning – Ungarn, Slovakiet, Serbien. Italiens præsident Mattarella har lige været i Kina og holdt en meget smuk tale om behovet for at erstatte konfrontation med en dialog mellem civilisationer. Så der sker en masse ting, som skaber et anderledes felt. Jeg vil give den kommende præsident Trump den kredit, at jeg tror, han bestemt ikke vil ødelægge sin historiske rekord ved at videreføre det, som den tidligere krigsmaskine har gjort.

Og mens Mellempøsten er et område med stor bekymring, fik vi fra en diplomatisk kontakt et indledende svar, for da Biden modtog Trump i Det Hvide Hus for grundlæggende at blive enige om overgangen – hvilket var et vigtigt skridt – sagde Biden, at den største trussel mod USA var Iran. Der er naturligvis mange mennesker, som har tænkt, at den nye regering måske vil gå efter et regimeskifte i Teheran osv. Men jeg tror, at Trump fik Elon Musk involveret og tilmed mødtes med den iranske FN-ambassadør – jeg tror, det var det, der skete. Jeg synes ikke, vi skal se sådan på det, for hvis man ser på det som projektioner af tidligere erfaringer ind i fremtiden, ender man med noget, der ikke svarer til den absolutte revolutionære transformation, der foregår lige nu. Og i stedet for at kommentere det, hvorfor tager man så ikke det forslag op, som jeg kom med i begyndelsen, nemlig at i betragtning af, at migrantspørgsmålet er så presserende, er det helt sikkert et spørgsmål for USA. Trump har sagt, at han vil bygge muren; han vil sandsynligvis gøre det, da han nu har et flertal af vælgerne, et flertal af de populære stemmer, og det republikanske parti kontrollerer kongressens to huse. Så det vil han sandsynligvis gøre. Men verden er i bevægelse.

Hvis vi internationalt orkestrerer alle de involverede lande, BRIKS-landene og de lande, hvorfra flygtningene kommer på grund af krig, fattigdom og forfærdelige kriser; hvis vi starter en reel debat om, at den indlysende måde at løse alt dette på er en gigantisk Marshall-plan (jeg vil ikke kalde det Marshall-plan), men et enormt økonomisk program som det, Kina lancerede med Bælte- og Vej-Initiativet for 11 år siden, som allerede har forvandlet verden på en utrolig måde: Hvis de vestlige lande, herunder USA, Tyskland, Frankrig, Italien og andre, ville gå sammen og sige: »Vi vil gøre det samme« og samarbejde med Bælte- og Vej-Initiativet, med BRIKS, for at opbygge industriel udvikling i Afrika, Latinamerika og Asien, så flygtningene har et andet alternativ end at forsøge at overleve ved at komme til Europa og USA, hvor de tydeligvis ikke er velkomne, eller hvor kapaciteten simpelthen er nået, som i Tyskland. Der er mange samfund, som simpelthen siger: "Vi har alt fyldt op, vi kan ikke gøre mere."

Så hvorfor ikke gå sammen om at sige: Er det ikke indlysende, at de milliarder af mennesker, der stadig lever i fattigdom, har ret til et anstændigt liv, ligesom vi har i Europa eller USA? Det ville være meget nemt – det er et spørgsmål om nogle få år – at løfte de lande og få en anstændig levestandard for alle på planeten. Det er det, vi bør koncentrere os om! Og jeg er helt overbevist om, at vi kan vende dette på den bedst mulige måde, hvis vi alle koncentrerer os om det....

Svar til præsident Ramotar om Nord Stream-sabotage som faktor i det kommende tyske valg:

Jeg er sikker på, at mit parti (BüSo) vil samle det op, og jeg er ret sikker på, at Wagenknecht-partiet vil samle det op, og det samme gælder Alternativ for Tyskland [AfD]. Så jeg tror, at der vil være en debat om det.

Afsluttende bemærkninger

Jeg vil også gerne svare Santiago Morales ved at sige, at mange mennesker altid siger, at man først skal have en politisk løsning, at man først skal have nye politiske ledere,

og at intet derefter virkelig ændrer sig.

Hvis man på den anden side ser på industrialiseringen i alle de lande, som tog springet fra uudviklede feudale forhold til industrialiserede forhold, så skete det altid gennem grundlæggende infrastruktur. Det var tilfældet for Tyskland, for USA, for Rusland og for Japan. Derfor vil jeg heller ikke se skævt til Chancay-havnen og potentialet for en bi-oceanisk korridor, for infrastruktur er den absolutte forudsætning for industrialisering. Jeg ved, at mange kræfter i Latinamerika gerne vil have, at USA og Kina samarbejder. Forhåbentlig kan det ændre sig med Trump-administrationen, for den tidligere administration gjorde det altid helt klart – jeg tror, at chefen for Sydkommandoen, Laura Richardson, gjorde det helt klart, at USA ikke vil have Kina i nærheden af Latinamerika. Hvor virkeligheden er, at verden virkelig skal forbindes gennem infrastruktur. Kravene er så store, at der i lang tid fremover er plads til, at alle lande kan finde deres vej og deres ekspertise. Under alle omstændigheder står vi på randen af en helt ny industriel revolution med digitalisering og kunstig intelligens – som kan bruges til gode formål. Mange mennesker er bange for det, men der er også mange eksempler på, at hvis hensigten er god, kan det anvendes til gavn for befolkningen ved at frigøre arbejdskraften, så folk kan engagere sig i en livslang læringsproces.

Men jeg tror, vi er nået til et punkt, hvor der er mulighed for dramatiske ændringer, både på godt og ondt. Lige mens vi talte sammen, fik jeg to beskeder på mit skrivebord. Den ene er, at Scholz, som stadig er Tysklands kansler, ringede til Putin for første gang i to år. De havde en diskussion på en time. Scholz havde talt med Zelenskyj før, og han planlægger at tale med Zelenskyj efter sin diskussion med Putin. Så jeg nævner det bare, men måske er der noget i gære. På den anden side imødegik Rusland forbuddet mod eksport af uran fra Rusland til USA, som Biden havde indført i maj i år, ved nu at forbyde eksport af beriget uran til USA; hvilket jeg tror vil

påvirke brændstoffet til atomkraftværker i USA. Så jeg nævner det bare for at sige, at hvis vi begynder at gå i retning af afkobling, handelskrig, kan det virkelig få hele økonomien til at bryde sammen. Og på den anden side, hvis vi finder en måde at samarbejde på, er alt muligt.

Jeg har en klar fornemmelse af, at der er mange kræfter rundt om i verden, som anerkender, at vi hver især er nødt til at vende os mod de bedste traditioner i vores egne kulturer for at løse nutidens problemer. Dette blev nævnt i en smuk tale af Xi Jinping i Lima, hvor han pegede på det faktum, at både Peru og Kina tilhører gamle kulturer, som sandsynligvis allerede for tusinder af år siden havde udvekslinger. Han pegede især på, at visse guldmasker, som er blevet fundet i Sichuan i det sydlige Kina, faktisk til forveksling ligner tilsvarende guldmasker i Machu Picchu, de gamle inka-steder. Der må selvfølgelig have været nogle sømænd, eller måske var havniveauet lavere, så folk kunne rejse på en anden måde – det må vi finde ud af. Men det er meget spændende, for hvis folk forstår, at universel historie er – sådan som jeg ser på det, så var fremskridtets fakkel engang i ét land, én civilisation, én kultur. Og af den ene eller anden grund klarede disse kulturer sig ikke, men ideerne rejste, og de fik en renæssance og en klassisk periode et andet sted. Så kom de tilmed tilbage efter et stykke tid. Men fremskridtets fakkel gik fra hånd til hånd (hvis man siger, at kulturer kan have hænder), men fra den ene kultur til den næste. Og jeg tror, at vi befinder os på et meget nyt tidspunkt i historien, hvor vi alle sidder i samme båd. For før i tiden kunne kulturer gå under i en del af verden, og i en anden del var der en klassisk periode, og de vidste ikke engang, at den anden kultur var kollapsede. Men denne gang sidder vi i samme båd, på grund af atomvåben, på grund af internettet, på grund af pandemier, og jeg kunne sikkert nævne en hel masse andre grunde til, at vi er så forbundne. Og denne idé om en fælles fremtid for menneskeheden er virkelig den eneste måde at se det på, for enten sprænger vi os selv i luften, og så er vi alle døde, eller også når vi

alle en ny æra af civilisation.

Så jeg synes, vi har en meget optimistisk tone, men jeg vil virkelig opfordre alle deltagerne i dette opkald til at komme i kontakt med Anastasia. Hun vil sende sin e-mail ud. Få rapporten om løsningen på migrantspørgsmålet gennem økonomiske udviklingsprojekter for det Globale Syd. Vi håber at have den klar om ca. 10 dage. Og hjælp os så med at organisere alle de mennesker, som det vedrører – fagforeningsfolk, landmænd, arbejdere, professorer, studerende – simpelthen alle, for alle vil blive berørt af det, og lad os virkelig få gang i en verdensbevægelse for udvikling.

Jeg er helt sikker på, at vi befinder os i en overgangsperiode, og hvis vi indfører disse ideer lige nu, kan de virkelig få indflydelse på, hvordan historien udvikler sig, og så vil vi forhåbentlig snart komme ud af denne farezone med atomkrig og den potentielle udslettelse af hele menneskeheden. Så vær venlig at blive organisator hos os: Det er det vigtigste, du kan gøre.